ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

25. března 2010 *

Ve věci C-414/08 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 19. září 2008,

Sviluppo Italia Basilicata SpA, se sídlem v Potenza (Itálie), zastoupená F. Sciaudonem, R. Sciaudonem a A. Nerim, avvocati,

účastnice řízení podávající opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená L. Flynnem, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, avvocato, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: italština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda čtvrtého senátu a zastupující předseda druhého senátu, C. Toader (zpravodajka), C. W. A. Timmermans, P. Kūris a L. Bay Larsen, soudci,

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. září 2009,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 29. října 2009,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Sviluppo Italia Basilicata SpA domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 8. července 2008, Sviluppo Italia Basilicata v. Komise (T-176/06, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Soud zamítl její žalobu znějící jednak na zrušení rozhodnutí Komise K (2006) 1706 ze dne 20. dubna 2006, kterým byla snížena podpora Evropského fondu pro

regionální rozvoj (EFRR) poskytnutá ve prospěch globální dotace za účelem uskutečnění opatření na podporu malých a středních podniků v regionu Basilicata v Itálii, v kontextu rámce strukturálních podpor Společenství regionů „Cíl 1" v Itálii (dále jen „sporné rozhodnutí"), a jednak na náhradu škody, která jí byla tímto rozhodnutím údajně způsobena.

Právní rámec

Základní nařízení

2 Článek 1 nařízení Rady (EHS) č. 2052/88 ze dne 24. června 1988 o úkolech strukturálních fondů a jejich účinnosti a o koordinaci mezi jejich činnostmi navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 185, s. 9), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2081/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 5, dále jen „nařízení č. 2052/88") stanoví, že za účelem umožnění dosažení obecných cílů uvedených v článcích 158 ES a 160 ES strukturální fondy přispívají k dosažení pěti prioritních cílů. První z těchto cílů (dále jen „cíl č. 1") spočívá v „podporování rozvoje a strukturálního přizpůsobování zaostalých regionů" (*neoficiální překlad*). Podle přílohy I tohoto nařízení patří region Basilicata mezi regiony, na které se vztahuje cíl č. 1.

3 Článek 5 nařízení č. 2052/88 vyjmenovává možné formy finanční pomoci v rámci strukturálních fondů. Mezi těmito formami finanční pomoci uvádí odst. 2 písm. c) téhož článku možnost, že pomoc bude poskytována formou „globální dotace", která je obecně spravována zprostředkovatelem ustanoveným členským státem po dohodě s Evropskou komisí, který zajišťuje její rozdělení na jednotlivé dotace poskytnuté konečným příjemcům.

4 Relevantní procesní pravidla týkající se finanční pomoci jsou stanovena dvěma nařízeními, a sice nařízením Rady (EHS) č. 4253/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí ustanovení k nařízení č. 2052/88 týkající se koordinace mezi činnostmi jednotlivých strukturálních fondů navzájem a mezi těmito činnostmi a operacemi Evropské investiční banky a jinými stávajícími finančními nástroji (Úř. věst. L 374, s. 1), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2082/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 20, dále jen „nařízení č. 4253/88"), a nařízením Rady (EHS) č. 4254/88 ze dne 19. prosince 1988, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 2052/88 týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj (Úř. věst. L 374, s. 15), ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2083/93 ze dne 20. července 1993 (Úř. věst. L 193, s. 34, dále jen „nařízení č. 4254/88").

5 Článek 6 odst. 2 nařízení č. 4254/88 stanoví, že pravidla pro použití globálních dotací jsou stanovena v dohodě uzavřené se souhlasem dotčeného členského státu mezi Komisí a zprostředkovatelem, přičemž tato dohoda musí upřesnit mimo jiné druhy činností, které mají být prováděny, kritéria výběru příjemců, podmínky poskytování podpory z EFRR a její výši, jakož i pravidla pro monitorování používání globálních dotací.

6 Článek 24 nařízení č. 4253/88 nadepsaný „Snížení, pozastavení a zrušení podpory" stanoví ve svých odstavcích 1 a 2 následující:

„1. Jestliže se jeví, že provedení určité akce nebo opatření neodůvodňuje ani část, ani celou poskytnutou finanční podporu, provede Komise vhodný přezkum takového případu v rámci partnerství, zejména tím, že požádá členský stát nebo orgány jím určené pro provedení akce, aby předložily ve stanovené lhůtě své připomínky.

2. Po tomto přezkumu může Komise snížit nebo pozastavit podporu pro příslušnou akci či opatření, jestliže přezkum potvrdil nesrovnalosti nebo významnou změnu

ovlivňující povahu nebo podmínky realizace akce nebo opatření, u níž nebylo požádáno o souhlas Komise."

7 Články 25 a 26 nařízení č. 4253/88 stanoví pravidla monitorování a hodnocení provádění finanční podpory. Konkrétně uvedený čl. 25 odst. 1 a 3 stanoví:

„1. Komise a členské státy v rámci partnerství zajišťují účinné monitorování provádění podpory poskytnuté z fondů na úrovni rámce strukturálních podpor Společenství a zvláštních akcí (programů, atd.). Toto monitorování se provádí prostřednictvím zpráv vypracovaných v souladu s postupy stanovenými ve společné dohodě, namátkových kontrol a výborů zřízených k tomuto účelu.

[…]

3. Monitorovací výbory jsou zřízeny v rámci partnerství na základě dohody mezi dotyčným členským státem a Komisí.

Komise, případně EIB, se mohou nechat v těchto výborech zastoupit." *(neoficiální překlad)*

Rozhodnutí Komise obsahující pravidla použitelná na dotčenou finanční pomoc

8 Dne 29. července 1994 přijala Komise rozhodnutí 94/629/ES o zavedení rámce podpory Společenství pro strukturální pomoc Společenství v regionech Itálie dotčených cílem č. 1, kterými jsou regiony Abruzzo, Basilicata, Kalábrie, Kampánie, Molise, Apulie, Sardinie a Sicílie (Úř. věst. L 250, s. 21) *(neoficiální překlad)*, pro období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1999.

9 Dne 23. dubna 1997 přijala Komise rozhodnutí 97/322/ES o změně rozhodnutí týkajících se schválení rámců podpory Společenství, jednotných programových dokumentů a programů v rámci iniciativ Společenství přijatých pro Itálii (Úř. věst. L 146, s. 11) *(neoficiální překlad)*. Toto rozhodnutí stanoví pravidla týkající se uznatelných výdajů u jednotlivých pomocí Společenství v Itálii. Příloha tohoto rozhodnutí obsahuje informativní přehled č. 19 (dále jen „informativní přehled č. 19“) týkající se výdajů, které jsou v rámci strukturálních fondů uznatelné pro operace finančního inženýrství spočívající ve fondech rizikového kapitálu (dále jen „FRK“).

10 Obecné zásady pro spolufinancování operací finančního inženýrství uvedené v informativním přehledu č. 19 stanovují zejména:

„ii) Společenství spolufinancuje veřejný příspěvek do základního kapitálu fondů, přičemž se nepodílí na správě fondů, ani na nákladech na tuto správu. Účastníky/akcionáři těchto fondů jsou pouze členský stát a jeho soukromí nebo veřejní partneři, a nikoli Komise;

[...]

vii) pravidla týkající se fungování takových fondů musejí být v souladu s ustanoveními o finančním provádění pomoci, zejména pokud jde o pojem závazek a vzniklé výdaje, jakož i ukončení pomoci;

viii) FRK se uplatní u finančně a hospodářsky životaschopných podniků […]“ *(neoficiální překlad)*

11 Pokud jde o zvláštní ustanovení týkající se FRK, informativní přehled č. 19 stanoví ve své části B, nazvané „Pravidla týkající se fungování FRK“ (*neoficiální překlad*):

„[…]

2. Pomoc poskytnutá z FRK spočívá v převzetí kapitálové účasti, a sice mimo jiné v upsání základního kapitálu (akcií nebo společenských podílů) v podporovaných podnicích, úvěrech (případně se získáním účasti na kapitálu), dluhopisech (případně konvertibilních), atd. […]

[...]

8. Během období poskytování pomoci Společenství příjmy FRK (zejména případné dividendy, kapitálové výnosy a výnosy z úroků z investování) musejí být vloženy

do fondu a použity k financování převzetí kapitálové účasti, jakož i nákladů na správu v mezích stanovených [v tomtéž informativním přehledu].

[…]

10. Činnost FRK je popsána ve zprávě předkládané každoročně Komisi po vydání stanoviska monitorovacího výboru. Tato zpráva musí obsahovat bilanci a analýzu příjmů a ztrát FRK, rozpis vzniklých správních nákladů, analýzu přeplatků [ve] fondu, podrobný seznam provedených převzetí kapitálové účasti (uskutečněné investice, sjednané půjčky, atd. u každého podniku a odvětví při zachování zásad důvěrnosti) a vzniklé problémy, jakož i případně navrhovaná nebo přijatá řešení.

11. Komise a Účetní dvůr mají právo provádět kontrolu činností FRK, včetně práva provést nebo si nechat provést audit v podnicích, v nichž FRK měl nebo má svou účast.

[…]“ *(neoficiální překlad)*

12 Část C informativního přehledu č. 19 definuje pojem „právní a finanční závazek“ *(neoficiální překlad)* jako „právní akt vytvoření nebo zvýšení počátečního kapitálu FRK“ *(neoficiální překlad)*. „Skutečně vzniklé výdaje“ *(neoficiální překlad)* jsou ve stejné části definovány jako „platby v hotovosti části kapitálu uvolněného z FRK účastníky (vložený kapitál) těsně navazující na zprávy o provádění, v nichž se uvádí informace o převzetí kapitálové účasti, jimiž je dokládán zdárný vývoj opatření“ *(neoficiální překlad)*.

13 Část D informativního přehledu č. 19 s názvem „Ukončení pomoci“ stanoví:

„1. FRK musí být zřízen na odpovídající dobu, která je slučitelná se sledovanými cíli. Minimální doba existence FRK je doba, po kterou trvá daná forma pomoci.

2. Při ukončení pomoci Společenství (po konečném termínu pro provedení plateb) musí být zjištěn čistý finanční stav FRK tak, že se srovná použití celkově vloženého kapitálu a celková částka pomoci podnikům v průběhu daného období.

– Pokud se zjistí, že částka vyplývající z celkové pomoci podnikům v průběhu daného období pokrývá nejméně 100 % vloženého kapitálu (přesně nebo více), má se za to, že opatření bylo zcela provedeno.

[…]

– Pokud je i přes dohled monitorovacího výboru v okamžiku ukončení pomoci celková částka pomoci podnikům v průběhu daného období nižší než celkový vložený kapitál, je částka odpovídající přebytku odečtena od konečného zůstatku, který Společenství vyplatí členskému státu ve formě příslušné pomoci.

3. Po vyplacení konečného zůstatku dané formy pomoci Komise již nezasahuje do provádění a monitorování činnosti […]“ *(neoficiální překlad)*

Skutečnosti předcházející sporu

Skutkový základ sporu a sporné rozhodnutí

14 K provedení nařízení č. 2052/88 schválila Komise rozhodnutím 94/629 právní rámec Společenství použitelný na pomoc ve prospěch italských regionů, na které se vztahuje cíl č. 1, k nimž patřil mimo jiné region Basilicata, a to na období od 1. ledna 1994 do 31. prosince 1999.

15 Italská vláda, aby podpořila rozvoj malých a středních podniků (dále jen „MSP“) usazených v regionu Basilicata, předložila dne 24. února 1998 Komisi žádost o finanční podporu ve formě globální dotace. Opatření č. 2 uvedené v této žádosti počítalo se zřízením FRK pocházejícího z EFRR a soukromého sektoru k provedení finanční pomoci (účast na základním kapitálu, úvěry s možností účasti na kapitálu a konvertibilní dluhopisy) ve prospěch podniků, které mají v tomto regionu sídlo nebo mají v úmyslu se zde usadit.

16 Komise svým rozhodnutím K (1999) 314 ze dne 2. března 1999 o poskytnutí podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj za účelem globální dotace určené k uskutečnění opatření na podporu malých a středních podniků působících v regionu Basilicata, které je součástí rámce podpory Společenství pro strukturální pomoc týkající se cíle č. 1 v Itálii, schválila poskytnutí podpory, o níž žádaly italské orgány (dále jen „rozhodnutí o poskytnutí podpory“).

17 Článek 5 rozhodnutí o poskytnutí podpory uvádí, že „podpora Společenství se týká výdajů spojených s činnostmi, na které se vztahuje globální dotace, které budou v členském státě předmětem právních závazků a pro něž budou nezbytné finanční

zdroje přiděleny konkrétně nejpozději do 31. prosince 1999“. Konečný termín pro zúčtování výdajů na tyto činnosti je stanoven na 31. prosince 2001.

18 Projekt globální dotace, který předaly italské orgány Komisi za účelem získání podpory, byl přiložen k rozhodnutí o poskytnutí podpory (dále jen „projekt globální dotace“) a je jeho nedílnou součástí. Tento projekt stanoví, že k provedení pomoci má dojít ve třech fázích označovaných jako „oznámení o zřízení“, „zřízení“ a „správa“ FRK (bod 5.2.2 projektu globální dotace). Krom toho tento projekt v bodě 5.2.5 uvádí, že výše fondu je 9,7 milionů eur, přičemž 4,7 milionů pochází z EFRR a že podle informativního přehledu č. 19 je třeba rozumět „závazkem: právní akt vytvoření kapitálu fondu [a] výdajem: platbu v hotovosti části kapitálu uvolněné z FRK účastníky“. Uvedený projekt konečně stanoví, že závazky musejí být ukončeny „do 31. prosince 1999“ (bod 5.2.6 téhož projektu) a že FRK se zřizuje na dobu deseti let od jeho vytvoření.

19 Pravidla poskytování globální dotace byla definována v dohodě uzavřené dne 22. července 1999 mezi Komisí a Centro europeo di impresa e innovazione Sistema BIC Basilicata, které bylo původně zprostředkovatelem pro správu globální dotace a jehož nástupcem je navrhovatelka (dále jen „dohoda“). Tato dohoda ve svém článku 9 stanoví zřízení monitorovacího výboru složeného ze zástupců Komise, příslušných vnitrostátních orgánů a zprostředkovatele.

20 Článek 9 odst. 2 a 3 dohody stanoví:

„2. Opatření provedená na základě této dohody podléhají v průběhu jejich uplatňování, jakož i po tomto uplatňování, ustanovením týkajícím se monitorování a hodnocení, stanoveným nařízením (EHS) č. 4253/88 a upřesněným v [rámci podpory Společenství].

3. Hodnocení uvedené v odstavcích 1 a 2 probíhá pod vedením monitorovacího výboru globální dotace, který také odpovídá za jeho průběh. Zprostředkovatel dá výboru k dispozici všechny údaje nezbytné k monitorování a hodnocení."

21 Článek 13 odst. 2 a 4 dohody stanoví:

„2. […] vyplacení finančního zůstatku podléhá následujícím kumulativním podmínkám:

– region Basilicata je povinen Komisi předložit žádost o vyplacení, která bude náležitě úředně potvrzena [ministerstvem hospodářství a financí] do šesti měsíců po skutečném provedení předmětné činnosti;

[…]

4. Závazky týkající se výdajů ve prospěch iniciativ příjemců podpory globální dotace (rozhodnutí o přidělení, uzavření smluv pro externí činnosti) musejí být přijaty do 31. prosince 1999. Platby zprostředkovatele v rámci provádění globální dotace budou uskutečněny nejpozději do 31. prosince 2001 a předložení vyúčtování Komisi, pokud jde o výdaje vzniklé zprostředkovateli při provádění této dotace, se uskuteční nejpozději do 30. června 2002."

22 Článek 16 odst. 5 dohody zní takto:

„Pokud zprostředkovatel nesplní některou z povinností stanovených v dohodě nebo ji splní nesprávně, může jej Komise, po dohodě s regionem Basilicata, doporučeným dopisem vyzvat, aby danou povinnost splnil. Pokud tato povinnost není splněna do měsíce od tohoto oznámení, Komise po dohodě s regionem Basilicata, může, bez ohledu na důsledky stanovené v právních předpisech použitelných na dohodu, bez dalšího od dohody odstoupit."

23 Konečně článek 18 dohody stanoví, že platnost této dohody skončí dne 30. června 2002.

Zřízení FRK a jeho využití

24 FRK byl zřízen dne 16. prosince 1999 finančním vkladem ve výši 9,7 milionů eur, z nichž je 4,7 milionů eur financováno EFRR a 5 milionů eur pochází od soukromých investorů. Vklady odpovídající účastnickým cenným papírům byly splaceny v plné výši v době od února 2000 do prosince 2001.

25 Dopisem ze dne 18. března 2003 předal region Basilicata italskému ministerstvu hospodářství a financí závěrečné prohlášení o výdajích a žádost o zaplacení podané navrhovatelkou. Dne 20. března 2003 uvedené ministerstvo předalo tyto dokumenty Komisi.

26 Dopisem ze dne 10. února 2004 Komise uvědomila italské orgány a navrhovatelku, že má za to, že podle části D informativního přehledu č. 19 není část původně poskytnuté podpory odůvodněna, jelikož nebyla investována do MSP před 31. prosincem 2001.

27 Dne 20. dubna 2006 přijala Komise sporné rozhodnutí, v němž měla za to, že část podpory EFRR nebyla použita k převzetí kapitálové účasti v MSP před 31. prosincem 2001, a proto snížila podporu poskytnutou v rámci globální dotace regionu Basilicata o 4 554 108,91 eur a stanovila povinnost vrátit částku ve výši 3 434 108,91 eur.

28 V bodech 9, 10, 18 a 19 sporného rozhodnutí uvedla Komise námitky předložené zprostředkovatelem písemně a na slyšení, které se konalo dne 27. října 2005. Krom toho v bodě 22 téhož rozhodnutí uvedla zejména, že:

„Pokud jde o neuznatelnost výdajů […] Komise má za to, že pomoc fondu rizikového kapitálu podléhá ‚podmínce užitečnosti'a skutečným pozitivním dopadům na podniky, kteréžto nejsou v projednávaném případě splněny, jelikož ke dni stanovenému k provedení plateb projektu (31. prosince 2001) bylo méně než 3 % dotací fondu (tedy 9 700 000 [eur], z čehož 4 700 000 [eur] k tíži EFRR) určeno k převzetí kapitálové účasti v podnicích. Přesněji řečeno, cíle EFRR, kterými je financování výnosných investic, které umožňují zachovat nebo vytvořit stálá pracovní místa a podpořit činnost [MSP] zlepšením jejich přístupu na kapitálové trhy, prostřednictvím poskytnutí záruk a převzetím kapitálové účasti, nelze považovat za skutečně dosažené pouhým splacením v hotovosti podílu na kapitálu za účelem vytvoření fondu."

Napadený rozsudek

29 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 30. června 2006 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí, jakož i na zaplacení náhrady škody.

K žalobě na neplatnost

30 Ve své žalobní odpovědi předložené Soudu Komise zpochybnila přípustnost návrhu na zrušení a tvrdila, že navrhovatelka nebyla bezprostředně dotčena ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES, neboť jí nebylo určeno sporné rozhodnutí, ani nebyla příjemcem dotace poskytované z titulu finanční podpory EFRR.

31 Soud se k této námitce nepřípustnosti nevyslovoval, jelikož měl za to, že návrh byl každopádně neopodstatněný.

32 Navrhovatelka na podporu svého návrhu na zrušení uváděla šest žalobních důvodů, z nichž bude zmíněna pouze jejich část relevantní s ohledem na toto řízení.

33 Svým žalobním důvodem vycházejícím z porušení informativního přehledu č. 19 navrhovatelka tvrdila, že Komise vykládala nesprávně pojem „skutečně vynaložené výdaje" uvedený v části C tohoto informativního přehledu. Komise totiž nezohlednila rozdíl, který příloha C činí mezi pojmem „výdaje" a „závazky" a dospěla tedy k závěru, že „skutečně vynaloženými výdaji", ke kterým mělo dojít před konečným datem 31. prosince 2001, bylo převzetí kapitálové účasti FRK v MSP. Naproti tomu

z uvedené části, z bodu 5.2.5 projektu globální dotace, jakož i z článku 5 rozhodnutí o poskytnutí podpory a z čl. 13 odst. 4 dohody jasně vyplývá, že „skutečně vynaložené výdaje" jsou „závazky", tj. platby v hotovosti ve prospěch FRK, a že tudíž pouze tyto platby měly být provedeny před výše uvedeným konečným datem.

34 Krom toho navrhovatelka tvrdila, že se délka trvání pomoci Společenství musí shodovat s délkou trvání pomoci z Fondu, který přestal existovat k 16. prosinci 2009. V tomto ohledu zdůraznila, že by bylo obtížné, ba dokonce nemožné, aby tento fond získal účast v MSP ve výši rovnající se částce jeho kapitálu k 31. prosinci 2001.

35 Soud tento žalobní důvod zamítl a v bodech 42 až 59 napadeného rozsudku měl za to, že Komise správně stanovila den 31. prosince 2001 jako datum ukončení pomoci Společenství. Uvedl, že z informativního přehledu č. 19 a zejména jeho části D vyplývá, že délka trvání této pomoci se neshoduje s délkou trvání FRK, která může pokračovat i po ukončení pomoci. Dále měl za to, že z části C téhož informativního přehledu vyplývá, že „skutečně vynaloženými výdaji", které mají být vynaloženy do 31. prosince 2001, jsou nejen výdaje vynaložené na počáteční vytvoření FRK, ale rovněž jím „uskutečněná převzetí kapitálové účasti". Takový výklad je podle Soudu potvrzen bodem 5.2.5 projektu globální dotace, který přebírá ustanovení uvedené části C, jakož i dohodou, jejíž platnost končí dne 30. června 2002, s tím, že toto datum nemohlo být stanoveno před datem ukončení pomoci Společenství.

36 Svým žalobním důvodem vycházejícím z nelogičnosti, nepřiměřenosti, jakož i z neexistence právních a skutkových podmínek, které by sloužily jako základ sporného rozhodnutí, navrhovatelka vytýkala Komisi, že založila uvedené rozhodnutí na údajném porušení „podmínky užitečnosti pomoci", zmíněném v bodě 22 uvedeného rozhodnutí, která se nevyskytovala ani v rozhodnutí o poskytnutí podpory, ani v projektu globální dotace. Navrhovatelka tvrdila, že i za předpokladu, že by porušení této

podmínky bylo prokázáno, nemůže v každém případě představovat vadu, která by měla vliv na povahu nebo podmínky provádění pomoci ve smyslu čl. 24 odst. 2 nařízení č. 4253/88.

37 V tomto ohledu měl Soud v bodech 66 až 75 napadeného rozsudku za to, že z elektronické pošty, kterou si vyměnili účastníci řízení během správního řízení, jakož i z dvacátého třetího bodu odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že Komise vycházela zejména z části D informativního přehledu č. 19 a že ostatní důvody zmíněné v uvedeném rozhodnutí slouží pouze k tomu, aby obhájila svůj výklad této části. Krom toho připomněl, že článek 1 nařízení č. 4254/88 stanoví, že cílem EFRR je financovat výnosné investice. Pomoci EFRR je tudíž třeba posuzovat ve světle jejich cílů, které nelze považovat za skutečně dosažené pouhým splacením v hotovosti podílů na kapitálu za účelem vytvoření FRK.

38 Svým žalobním důvodem vycházejícím z porušení procesních pravidel a zejména pravidel stanovených v článcích 25 a 26 nařízení č. 4253/88 navrhovatelka tvrdila, že Komise nemůže zahájit řízení stanovené v článku 24 tohoto nařízení, aniž by během provádění pomoci, a zejména na schůzkách monitorovacího výboru ve dnech 14. června a 10. prosince 2001 vznesla námitky ohledně jejího provádění.

39 Pokud jde o údajné porušení článků 25 a 26 nařízení č. 4253/88, Soud v bodě 79 napadeného rozsudku uvedl zejména, že tyto články nestanoví žádné procesní pravidlo, které by podřizovalo právo Komise snížit nebo zrušit finanční podporu Společenství podmínce vyjádřit pochybnosti ohledně správného provádění projektu před ukončením pomoci.

40 V tomtéž bodě 79 Soud dodal, že i za předpokladu, že by soudy Evropské unie mohly použít procesní pravidla, jež nejsou výslovně stanovena zákonodárcem, za účelem

dodržení základních zásad (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. září 2000, Mediocurso v. Komise, c-462/98 P, Recueil, s. I-7183) navrhovatelka v projednávané věci netvrdí, že procesní pravidlo, jehož se dovolává a které lze vyvodit z povinností dohledu, které příslušejí Komisi, je nezbytné k zajištění jejích práv na obhajobu.

41 Svými žalobními důvody vycházejícími z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty, jakož i z porušení zásady proporcionality, navrhovatelka tvrdila, že u ní Komise vzbudila legitimní očekávání v souvislosti s uskutečněním projektu z toho důvodu, že zejména v rámci monitorovacího výboru došlo ke schválení uskutečněných pomocí a dále se pokročilo v projektu globální dotace. Uvedla, že přestože všechny pololetní zprávy předané tomuto výboru jasně dokazovaly, že ke dni 30. června 2001 nebyla uskutečněna žádná finanční operace, uvedený výbor v tomto ohledu nikdy nevznesl námitky.

42 Soud v bodech 89 až 92 napadeného rozsudku konstatoval, že skutečnosti, kterých se dovolává navrhovatelka, nebyly takové povahy, aby u ní vzbudily legitimní očekávání, neboť konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění, kterých se navrhovatelka dovolává, by byla v rozporu s použitelnými ustanoveními a zejména s informativním přehledem č. 19, i kdyby byla prokázána.

43 Navrhovatelka konečně tvrdila, že sporné rozhodnutí porušuje zásadu proporcionality, jelikož se neomezuje pouze na pozastavení vyplácení dosud nevyplacených částek, ale vyžaduje rovněž navrácení částek již přiznaných.

44 V tomto ohledu Soud v bodě 93 napadeného rozsudku rozhodl, že Komise neměla žádný prostor pro uvážení, pokud jde o důsledky, které mohla vyvodit ze skutečnosti, že ke dni 31. prosince 2001 část kapitálu vloženého do FRK nebyla investována do MSP. V tomto ohledu odkázal na rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října

1999, Nizozemsko v. Komise (C-84/96, Recueil, s. I-6547, body 22, 23 a 47) a dodal, že zohlednění různých okolností, kterých se dovolává navrhovatelka by znamenalo nejen uznat porušení pravidel obsažených v informativním přehledu č. 19, ale mohlo by jí také umožnit, aby těžila z jeho nesprávného výkladu.

K žalobě na náhradu škody

45 Na podporu svého návrhu na náhradu škody navrhovatelka tvrdila, že sporné rozhodnutí, které spočívá na nesprávném výkladu použitelné právní úpravy, jí způsobilo újmu. K jejímu posouzení vycházela navrhovatelka z údajné hospodářské škody, která se rovná částce, kterou se Komise rozhodla požadovat zpět, navýšené o částku, kterou se tento orgán rozhodl nevyplatit a o ušlý zisk, jakož i z nemajetkové újmy plynoucí ze zásahu do jejího dobrého jména jakožto podniku, z toho důvodu, že se octla v situaci, ve které byla nucena nesplnit své závazky.

46 Navrhovatelka krom toho tvrdila, že i kdyby měl mít Soud za to, že sporné rozhodnutí není protiprávní, Komise by měla v každém případě nahradit škodu, kterou jí způsobila, neboť jde o škodu neobvyklou a zvláštní.

47 Soud v bodech 112 až 117 napadeného rozsudku rozhodl, že přezkum žalobních důvodů, kterých se navrhovatelka dovolávala na podporu svého návrhu na zrušení sporného rozhodnutí neodhalil, že by uvedené rozhodnutí bylo jakkoli protiprávní a že podmínky stanovené pro vznik odpovědnosti orgánu za protiprávní jednání

nejsou tudíž splněny. Krom toho konstatoval, že neobvyklá a zvláštní povaha újmy údajně způsobené navrhovatelce nebyla prokázána, neboť údajné opomenutí kontroly a ověření vytýkané Komisi nebránilo navrhovatelce, aby zabránila újmě, o které tvrdí, že jí vznikla. Soud tudíž zamítl rovněž návrh na náhradu škody za legální akt.

Kasační opravný prostředek

48 Projednávaným kasačním opravným prostředkem navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek a vrátil věc Tribunálu k rozhodnutí ve věci samé ve světle údajů, které mu poskytne Soudní dvůr a

– uložil Komisi náhradu nákladů jak tohoto řízení, tak řízení v prvním stupni.

49 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zamítl kasační opravný prostředek a

– uložil navrhovatelce náhradu nákladů jak tohoto řízení, tak řízení v prvním stupni.

50 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka osm důvodů, kterými zpochybňuje posouzení Soudu, pokud jde o její návrh na zrušení sporného rozhodnutí a dva důvody týkající se posouzení jejího návrhu na náhradu škody tímto Soudem.

K části napadeného rozsudku týkající se přípustnosti návrhu na zrušení

51 Komise ve své kasační odpovědi úvodem zopakovala svoji argumentaci uplatněnou v řízení v prvním stupni, týkající se nepřípustnosti návrhového žádání znějícího na zrušení sporného rozhodnutí. Zejména zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že navrhovatelka nebyla adresátem rozhodnutí, které bylo určeno Italské republice, nemůže být tímto rozhodnutím bezprostředně dotčena ve smyslu čl. 230 odst. 4 ES. V každém případě prohlašuje, že jelikož rozhodnutí nalézacího soudu, který má za to, že není třeba vyslovovat se k námitce nepřípustnosti uplatněné účastníkem řízení, ale který vyhoví návrhovým žádáním tohoto účastníka řízení, nelze podle judikatury Soudního dvora napadnout (viz zejména rozsudek ze dne 26. února 2002, Rada v. Boehringer, C-23/00 P, Recueil, s. I-1873, body 50 a 51), nemá v úmyslu požadovat zrušení napadeného rozsudku z toho důvodu, že se v něm Soud nevyslovil k námitce nepřípustnosti uplatněné v řízení v prvním stupni.

52 V tomto ohledu stačí uvést, že vzhledem k tomu, že takové argumenty nesměřují ke zpochybnění výroku napadeného rozsudku, musejí být považovány za nerelevantní, a tudíž musejí být jako takové odmítnuty.

K části napadeného rozsudku týkající se opodstatněnosti návrhu na zrušení

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu ze „zkreslení žaloby podané navrhovatelkou“

– Argumentace účastníků řízení

53 V prvním důvodu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že přezkoumáním důvodů uplatněných na podporu její žaloby na neplatnost v jiném pořadí, než je pořadí zvolené v návrhu na zahájení řízení, Soud jednak převrátil logickou posloupnost argumentů rozvedených Komisí, aby podložila sporné rozhodnutí a dále zkreslil význam a obecný rozsah její žaloby. Konkrétně měl Soud ve skutečnosti za to, že těžiště odůvodnění uvedeného rozhodnutí spočívá v překročení lhůty stanovené pro uskutečnění uznatelných výdajů, zatímco Komise v bodě 22 odůvodnění tohoto rozhodnutí výslovně vyžadovala, že k tomu, aby finanční pomoc FRK byla uznatelná, musí podléhat „podmínce užitečnosti“. Svým prvním žalobním důvodem navrhovatelka přitom zpochybňovala konkrétně legalitu takové podmínky, aniž by však obdržela odpověď Soudu.

54 Komise uvádí, že tato tvrzení jsou nesprávná. Zdůrazňuje jednak, že Soud se vyslovil k žalobnímu důvodu vycházejícímu z protiprávnosti odkazu na podmínku užitečnosti, a jednak, že pořadí přezkumu zvolené Soudem se jevilo být logické, přijatelné a v souladu s úvahami uvedenými ve sporném rozhodnutí. Uvedené rozhodnutí vychází totiž z ustanovení informativního přehledu č. 19, zatímco „podmínka užitečnosti“ je v uvedeném rozhodnutí zmíněna nikoli jako právní základ rozhodnutí, ale jako koncept vysvětlující opodstatnění pravidel fungování FRK a poskytující klíč k jejich výkladu.

– Závěry Soudního dvora

55 Tímto prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka v podstatě zpochybňuje logický sled úvah Soudu v odůvodnění napadeného rozsudku. Podle ní takové pořadí změnilo význam a rozsah žaloby i sporného rozhodnutí.

56 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že rozsudek soudu rozhodujícího ve věci samé, který přezkoumává odůvodnění rozhodnutí orgánu Unie tak, že zohlední všechny skutečnosti, na kterých je založeno, nemůže sám o sobě změnit působnost uvedeného rozhodnutí, když o těchto skutečnostech pojednává v odlišném pořadí, než je pořadí použité v uvedeném odůvodnění. Pokud se tedy Soud nedopustil jakéhokoli zkreslení nebo nesprávného posouzení skutkových a právních okolností napadeného rozhodnutí, nemůže, na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, systematická analýza těchto skutečnosti v odlišném pořadí, než je pořadí zvolené v tomto aktu, představovat nesprávné právní posouzení.

57 Stejně tak, pokud jde o údajné zkreslení významu a rozsahu žaloby, je třeba uvést, že při přezkumu žalobních důvodů není soud nijak povinen ve svém odůvodnění sledovat pořadí, ve kterém byly tyto důvody předloženy autorem žaloby.

58 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku neprokázala existenci vady, kterou by mohlo být stiženo odůvodnění napadeného rozsudku, nemůže takový důvod obstát.

59 V důsledku toho je třeba první důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného výkladu informativního přehledu č. 19

– Argumentace účastníků řízení

60 Podle navrhovatelky Soud ve svém posouzení žalobního důvodu směřujícího ke zrušení, vycházejícího z porušení informativního přehledu č. 19, nejen doplnil odůvodnění sporného rozhodnutí, čímž nahrazoval Komisi, ale i nesprávně vyložil uvedený informativní přehled. Soud totiž chybně vymezil „skutečně vynaložené výdaje" tím, že do nich zahrnul jak výdaje týkající se vytvoření FRK, tak výdaje odpovídající převzetí kapitálové účasti FRK v MSP a dospěl tedy k nesprávnému závěru, že tyto podíly měly být nabyty do 31. prosince 2001.

61 Tento výklad je podle ní nejednoznačný. Převzetí kapitálové účasti v MSP totiž není přímo spojeno s uskutečněním finanční pomoci, ale s jejími operativními účinky. Příjemci této pomoci nejsou tedy MSP, nýbrž výhradně FRK. Uvedené datum se tudíž mělo vztahovat výlučně na platby určené k vytvoření FRK.

62 V tomto ohledu navrhovatelka tvrdí, že v žádném aktu, na který bylo odkázáno, nebylo uvedeno datum 31. prosince 2001 jako konec lhůty, ve které měly být uskutečněny veškeré výdaje. Konkrétně projekt globální dotace týkající se opatření č. 2 odkazoval na uvedené datum jako na datum splatnosti „výdajů", které jsou tvořeny převody peněz na FRK, a nikoli investic v MSP. Výklad Soudu, podle něhož se uvedené datum vztahuje na tyto investice, se rovněž nemůže zakládat na dohodě, a zejména na jejím čl. 13 odst. 4, který je obecným ustanovením, jež se vztahuje na všechna opatření uvedená v projektu globální dotace, a nikoli pouze na opatření č. 2, kterého se týká projednávaná věc.

63 Navrhovatelka krom toho uvádí, že by bylo obtížné, ba dokonce nemožné, uskutečnit pomoc v MSP před 31. prosincem 2001, neboť FRK nebyl k tomuto dni plně vytvořen.

64 Komise zpochybňuje všechny argumenty navrhovatelky. Co se týče námitky, podle níž Soud nahradil svým vlastním odůvodněním odůvodnění sporného rozhodnutí, uvádí, že tvrzení Soudu v napadeném rozsudku nejsou nijak v rozporu s odůvodněním uvedeného rozhodnutí, jelikož Komise měla sama vždy za to, že „skutečně vynaložené výdaje" odpovídají investicím provedeným v MSP.

65 Pokud jde o výklad projektu globální dotace, Komise poukazuje na to, že cíle opatření č. 2 se nemohou omezit na uskutečnění FRK, jak tvrdí navrhovatelka, ale musejí zohlednit také „operativní fázi" tohoto opatření, zaměřenou na převzetí kapitálové účasti v MSP. Krom toho, co se týče výkladu informativního přehledu č. 19, má za to, že, jak správně uvedl Soud, vymezení „skutečně vynaložených výdajů" uvedené v tomto informativním přehledu spojuje výslovně koncept výdajů v rámci FRK s konceptem účinné pomoci finančního inženýrství ve prospěch podniků, které jsou příjemci spolufinancování z prostředků EFRR. Termín 31. prosince 2001 jakožto konec lhůty se proto může vztahovat pouze na investice provedené v těchto podnicích.

66 Konečně, pokud jde o argumenty vycházející z objektivních obtíží, které se vyskytly při uskutečnění investic před 31. prosincem 2001, Komise zdůrazňuje, že, jak uvedl rovněž Soud, projekt globální dotace ve svém bodě 5.2.2 stanovil první fázi poskytování pomoci Společenství, sestávající z určení podniků, kterých se FRK může případně týkat. Datum stanovené pro skutečné provedení investic, a sice 31. prosince 2001, nebylo tudíž obtížné dodržet.

– Závěry Soudního dvora

67 Podle čl. 5 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2052/88 patří k formám pomoci v rámci strukturálních fondů „globální dotace“, které jsou „obecně spravovány zprostředkovatelem ustanoveným členským státem po dohodě s Komisí, který zajišťuje její rozdělení na jednotlivé dotace poskytnuté konečným příjemcům“.

68 Sporné rozhodnutí se týká globální dotace, která byla poskytnuta prostřednictvím vytvoření FRK. Podle informativního přehledu č. 19 strukturální fondy spolufinancují FRK, na kterém se podílejí také vnitrostátní partnerství a který je podle obecného pravidla uvedeného pod bodem ii) informativního přehledu č. 19 spravován nikoli Komisí, ale vnitrostátní entitou, jež má úlohu zprostředkovatele pro rozdělování globální dotace. FRK, vytvořený jak prostřednictvím vnitrostátních plateb, tak prostřednictvím plateb z EFRR, se podle obecného pravidla uvedeného pod body vii) a viii) tohoto informativního přehledu uplatní u životaschopných podniků v souladu s finančními prováděcími předpisy týkajícími se pomocí Společenství.

69 V tomto ohledu část C informativního přehledu č. 19 uvádí pojem „závazek“, který sestává z „právního aktu vytvoření a zvýšení počátečního kapitálu FRK“ a pojem „skutečně vynaložené výdaje“, které sestávají z „plateb v hotovosti části kapitálu uvolněného z FRK účastníky (vložený kapitál) těsně navazujících na zprávy o provádění, v nichž se uvádí informace o převzetí kapitálové účasti, jimiž je dokládán zdárný vývoj opatření“. Konečně část D odst. 2 uvedeného informativního přehledu stanoví, že „při ukončení pomoci Společenství […] musí být zjištěn čistý finanční stav FRK tak, že se srovná použití celkově vloženého kapitálu a celková částka pomoci podnikům v průběhu daného období“. Pokud tedy k datu ukončení pomoci tento fond nevložil celý svůj kapitál do MSP, opatření v rámci pomoci nelze považovat za zcela provedené.

70 Vzhledem k těsnému vztahu zakotvenému v části C informativního přehledu č. 19 mezi platbou v hotovosti části kapitálu uvolněného z FRK účastníky na jedné straně

a zprávami o provádění, v nichž se uvádí informace o převzetí kapitálové účasti v MSP, jimiž je dokládán zdárný vývoj opatření, na straně druhé, se přitom Soud nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Komise správně stanovila den 31. prosince 2001 jako datum ukončení pomoci Společenství.

71 Co se týče námitky navrhovatelky týkající se nesprávného výkladu dohody, z výše uvedeného rovněž vyplývá, že, jak rozhodl Soud v bodě 55 napadeného rozsudku, odkaz na „platby provedené zprostředkovatelem", které mají být uskutečněny před ukončením pomoci, uvedený v čl. 13 odst. 4 téže dohody, je třeba chápat tak, že se týká převzetí kapitálové účasti v MSP, ve smyslu části B informativního přehledu č. 19.

72 Takový výklad není na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, v rozporu s pravidly, která se týkají opatření v rámci pomoci, uvedenými v projektu globální dotace. Jak správně uvedl Soud v bodě 53 napadeného rozsudku, stačí totiž konstatovat, že uvedený projekt ve svém bodě 5.2.5 přebírá definice závazku a výdajů, uvedené v části C informativního přehledu č. 19. Tentýž projekt tedy neumožňuje stanovit jiné datum ukončení pomoci Společenství, než 31. prosince 2001.

73 Co se týče toho, že v projektu globální dotace údajně chybí odkaz na podíly v MSP jakožto výdaje FRK, je třeba uvést, jak konstatoval Soud v bodě 53 napadeného rozsudku, že tento projekt přebírá definice uvedené v části C informativního přehledu č. 19 a stanoví, že tyto podíly musejí být specifikovány v prováděcích vztazích.

74 Krom toho, co se týče materiálních obtíží, kterých se dovolává navrhovatelka, pokud jde o převzetí kapitálové účasti v MSP před 31. prosincem 2001, je třeba uvést, že Soud v bodě 57 napadeného rozsudku správně uvedl, že bod 5.2.2 projektu globální dotace stanovil fázi „oznámení o zřízení fondu", která předchází provádění opatření v rámci pomoci Společenství, a během níž vnitrostátní orgány mohly účinně určit podniky,

kterých by se mohl případně týkat FRK, a provést jejich předběžné hodnocení, aby tak stanovily závazky před 31. prosincem 1999 a provedly platby před 31. prosincem 2001. Navíc je třeba uvést, že zprostředkovatel byl každopádně informován o termínech ukončení pomoci při podpisu dohody, ke kterému došlo dne 22. července 1999.

75 Konečně, pokud jde o argumentaci navrhovatelky, podle níž Soud nahradil svým vlastním odůvodněním odůvodnění sporného rozhodnutí, je každopádně třeba konstatovat, že Komise v tomto rozhodnutí v reakci na vyjádření předložená navrhovatelkou během správního řízení zejména zdůraznila, že uznatelnost výdajů podléhá podmínce, aby poskytnuté částky byly použity na investice v MSP v regionu Basilicata. Mimoto odkázala výslovně na část D informativního přehledu č. 19. Z toho vyplývá, že Soud nenahrazoval odůvodnění sporného rozhodnutí, nýbrž zohlednil faktické a právní okolnosti, které jsou v uvedeném rozhodnutí zmíněny, aby přezkoumal legalitu aktu.

76 Druhý důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného výkladu „podmínky užitečnosti“

– Argumentace účastníků řízení

77 Soud se podle navrhovatelky dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zamítl žalobní důvod směřující ke zrušení, vycházející z porušení „podmínky užitečnosti“ pomoci Společenství. Tuto podmínku odvodil z pravidel týkajících se lhůty

pro provedení plateb FRK, přestože žádné z těchto pravidel takovou podmínku uznatelnosti výdajů neuvádělo. Přitom, vzhledem k tomu, že podle judikatury v oblasti strukturálních fondů (viz rozsudek Soudu ze dne 9. září 2008, Německo v. Komise, T-349/06, T-371/06, T-14/07, T-15/07 a T-332/07, Sb. rozh. s. II-2181) prostor pro uvážení, který má Komise v oblasti snížení finančních podpor, nemůže jít až tak daleko, že bude přijato rozhodnutí, které se bude odchylovat od podmínek stanovených v článku 24 nařízení č. 4253/88, měl Soud podle ní konstatovat protiprávnost sporného rozhodnutí.

78 Komise připouští, že Soud konstatoval, že výraz „podmínka užitečnosti" se nevyskytoval v ustanoveních, kterými se řídí globální dotace. Nicméně uvádí, že uvedený soud odkázal na článek 1 nařízení č. 4254/88, jakožto na obecné a programové ustanovení v oblasti pomoci EFRR, a že z toho vyvodila, že cíle tohoto fondu lze považovat za dosažené pouze tehdy, pokud je pomoc uskutečněna ve prospěch podniků, na které se vztahuje podpora. Taková podmínka tudíž podle ní nepředstavuje právní základ sporného rozhodnutí, ale spíše hlavní zásadu a logický základ ustanovení, kterými se řídí uvedený projekt.

– Závěry Soudního dvora

79 V tomto ohledu je třeba uvést, že Soud měl správně za to, že funkcí výrazu „podmínka užitečnosti", který se vyskytuje v bodě 22 odůvodnění sporného rozhodnutí, je poukázat na zásady, na kterých spočívají všechna ustanovení týkající se poskytování takové globální dotace, jaká je dotčena v projednávané věci. Jak bylo potvrzeno v bodech 67 až 73 tohoto rozsudku, zejména z nařízení č. 2052/88, z informativního přehledu č. 19 a z projektu globální dotace vyplývá, že globální dotaci poskytnutou prostřednictvím vytvoření FRK je třeba považovat za uskutečněnou, pokud podpora Společenství dojde podnikům, kterým je určena, v projednávaném případě MSP usazeným v regionu Basilicata. Právě tato podmínka je vyjádřena ve sporném rozhodnutí prostřednictvím uvedeného výrazu.

80 Okolnost, že se tento výraz nevyskytuje výslovně v aktech týkajících se dotčené globální dotace je z hlediska přezkumu legality sporného rozhodnutí zcela irelevantní.

81 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka se tedy Soud nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 72 napadeného rozsudku za to, že vložení odkazu na „podmínku užitečnosti" nepředstavuje novou podmínku oproti těm stanoveným pravidly, která se vztahují na dotčenou pomoc, neboť Komise se omezila na použití těchto podmínek.

82 Třetí důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného výkladu a použití zásad týkajících se dodržování práv na obhajobu, jež vyplývají z výše uvedeného rozsudku Medicurso v. Komise.

– Argumentace účastníků řízení

83 Soud v bodě 79 napadeného rozsudku při tom, když se vyslovoval k žalobnímu důvodu směřujícímu ke zrušení, vycházejícímu z porušení článků 25 a 26 nařízení č. 4253/88, podle navrhovatelky nesprávně vyložil výše uvedený rozsudek Mediocurso v. Komise, podle něhož je třeba v každém řízení vedeném vůči jakékoli osobě zajistit dodržování jejích práv na obhajobu, i když v tomto ohledu neexistují zvláštní pravidla. Soud totiž omezil možnost použít takové pravidlo pouze na ten případ, kdy je toto pravidlo uplatňováno jako pravidlo nezbytné k zajištění práv na obhajobu. Provedl tak výklad, který je v rozporu s výkladem zastávaným soudy Unie, které použití tohoto pravidla nijak nepodmiňují, přičemž navrhovatelka k tomuto bodu odkazuje na rozsudky Soudního dvora ze dne 9. června 2005, Španělsko v. Komise (C-287/02,

Sb. rozh. s. I-5093, bod 37) a ze dne 8. března 2007, Gerlach (C-44/06, Sb. rozh. s. I-2071, bod 38), jakož i na rozsudek Soudu ze dne 27. června 2007, Nuova Gela Sviluppo v. Komise (T-65/04, bod 53).

84 Komise tvrdí, že se Soud nedopustil nesprávného právního posouzení, jelikož v projednávaném případě nejsou splněny podmínky použití zásady vyplývající z judikatury zmíněné ve výše uvedeném rozsudku Mediocurso v. Komise, neboť řízení nemůže vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do právního postavení navrhovatelky.

– Závěry Soudního dvora

85 Článek 24 odst. 1 nařízení č. 4253/88 stanoví, že má-li Komise za to, že opatření v rámci pomoci Společenství neodůvodňuje ani část poskytnuté finanční podpory, ani tuto podporu celou, provede vhodný přezkum takového případu a požádá členský stát nebo orgány jím určené pro provedení akce, aby předložily své připomínky. Články 25 a 26 téhož nařízení stanoví pravidla monitorování a hodnocení provádění uvedené podpory, která musejí být uplatňována v rámci partnerství mezi členskými státy a Komisí.

86 Tato ustanovení, a zejména uvedený článek 24 nestanoví, jak správně konstatoval Soud, že podniky, které jsou příjemci finanční podpory, nebo zprostředkovatelé pověření správou globální dotace, jako je navrhovatelka, musejí být vyslechnuti při přezkumu Komise týkajícím se provádění opatření v rámci pomoci, za účelem případné změny výše této podpory.

87 Podle judikatury Soudního dvora uplatňované navrhovatelkou, a to zejména podle výše uvedeného rozsudku Mediocurso v. Komise, je třeba v každém řízení zahájeném

vůči jakékoli osobě, které může vést k aktu nepříznivě zasahujícímu do jejího právního postavení, uplatnit i ta procesní pravidla, která nejsou výslovně stanovena zákonodárcem, jsou-li nezbytná k zajištění dodržování takových základních zásad, jako je ochrana práv na obhajobu. Soud v bodě 79 napadeného rozsudku správně vyloučil možnost, aby se navrhovatelka dovolávala takové zásady za tím účelem, aby z použitelné právní úpravy, a zejména z článků 25 a 26 nařízení č. 4253/88, dovozovala právo být vyslechnuta při přezkumu řádného průběhu dotčené pomoci Společenství, prováděném Komisí.

88 Členský stát, který je v souladu s uvedeným článkem 24 vyslechnut, je totiž jediným adresátem sporného rozhodnutí, neboť právě jemu náleží vrátit Komisi částky odpovídající případnému snížení dotace, přičemž uvedené rozhodnutí neukládá vnitrostátním orgánům, aby částky vybíraly u dotyčných podniků, které byly jejich příjemci.

89 V takovém řízení, jako je řízení, jež vedlo k přijetí sporného rozhodnutí, nevyplývá tedy z obecné zásady dodržování práv na obhajobu pro Komisi povinnost vyslechnout dotyčné MSP, a tím spíše ani zprostředkovatelský subjekt, kterému náleží správa globální dotace.

90 Navíc je třeba konstatovat, že ze sporného rozhodnutí, a zejména z jeho bodů 10, 18 a 19 odůvodnění vyplývá, že navrhovatelka ostatně měla možnost být vyslechnuta Komisí a předložit jí své písemné připomínky.

91 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článků 25 a 26 nařízení č. 4253/88, které se týkají povinností Komise monitorovat a kontrolovat

– Argumentace účastníků řízení

92 Soud podle navrhovatelky porušil články 25 a 26 nařízení č. 4253/88, jelikož měl nesprávně za to, že tyto články neukládají Komisi v případě takové pomoci, o jakou se jedná v tomto sporu, povinnost vznést námitky ohledně uskutečňování pomoci ve fázi jejího provádění, a zejména na schůzkách monitorovacího výboru. V tomto ohledu Soud nejen nesprávně konstatoval, že uznání takové povinnosti brání Komisi přijmout rozhodnutí o snížení nebo o zrušení finančních podpor, ale rovněž ji vedl k tomu, aby neuplatnila systém monitorování a kontroly stanovený uvedenými články.

93 Komise zdůrazňuje, že, jak vyplývá z napadeného rozsudku, ve fázi provádění pomoci je jejím úkolem nikoli identifikovat a sankcionovat nesrovnalosti, ke kterým došlo během tohoto provádění, nýbrž se ve spolupráci s členskými státy podílet na účinném monitorování, díky nástrojům stanoveným v článku 25 uvedeného nařízení, jakož i provést hodnocení uvedená v článku 26 téhož nařízení. Identifikace nesrovnalostí a přijetí nezbytných finančních úprav spadá pod postup stanovený v článku 24 téhož nařízení.

– Závěry Soudního dvora

94 Článek 25 nařízení č. 4253/88 upravuje monitorování provádění finančních podpor a článek 26 téhož nařízení upravuje hodnocení akcí Společenství.

95 Podle uvedeného čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce postupují Komise a vnitrostátní orgány při monitorování společně v rámci partnerství, které se uskutečňuje prostřednictvím monitorovacích výborů. Druhá věta téhož ustanovení uvádí, že „[t]oto monitorování se provádí prostřednictvím zpráv vypracovaných v souladu s postupy stanovenými ve společné dohodě, namátkových kontrol a výborů zřízených k tomuto účelu".

96 Podle článku 26 nařízení č. 4253/88 musí Komise ve spolupráci s vnitrostátními orgány provést hodnocení *ex ante* a *ex post* akcí se strukturálním účelem, aby zejména stanovila rámec pomoci Společenství.

97 Soud měl v bodech 79 a 80 napadeného rozsudku za to, že z těchto ustanovení nevyplývá, že by Komise byla předtím, než sníží finanční podporu ve smyslu článku 24 nařízení č. 4253/88, povinna zejména v monitorovacím výboru vznést námitky nebo pochybnosti.

98 Takové posouzení není stiženo žádnou právní vadou.

99 Uvedený článek 24 totiž nepodmiňuje snížení, pozastavení nebo zrušení podpory předchozím předložením námitek v rámci monitorování provádění pomoci.

100 Stejně tak články 25 a 26 nařízení č. 4253/88, které se týkají monitorování a hodnocení provádění podpor, nestanoví souvislost mezi funkcemi Komise při tomto provádění a jejími pravomocemi rozhodnout o snížení, pozastavení nebo o zrušení podpory.

101 Z toho vyplývá, že z režimu stanoveného uvedeným nařízením nevyplývá pro Komisi povinnost před rozhodnutím o snížení, pozastavení nebo zrušení podpory předkládat v monitorovacím výboru námitky.

102 Krom toho jsou za dotčené opatření výlučně odpovědni příjemci podpor a v případě globální dotace zprostředkovatelé. Nelze mít tedy za to, že skutečnost, že Komise případně opomněla oznámit nesrovnalosti při provádění této akce, vylučuje nebo omezuje takovou odpovědnost. Výklad, ke kterému se přiklání navrhovatelka, by totiž zejména měl za následek, jak tvrdí generální advokátka v bodě 140 svého stanoviska, že by byl zprostředkovatel zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny Komisí při provádění opatření, které je předmětem finanční podpory. Tento výklad je neslučitelný s cílem právní úpravy v této oblasti, kterým je zajistit účinné dodržování podmínek poskytování této podpory dotyčnými podniky.

103 Za těchto podmínek i přesto, že se Komise, na rozdíl od toho, co tvrdí, nesmí při výkonu svých monitorovacích pravomocí omezit výlučně na výkon funkce podpory provádění pomoci Společenství, ale musí s ohledem na systém partnerství, který je základem režimu stanoveného nařízením č. 4253/88, upozornit příslušné orgány, když odhalí nesrovnalosti, kterých se dopustily dotyčné podniky, nemá okolnost, že tak v projednávaném případě neučinila, vliv na legalitu sporného rozhodnutí.

104 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že pátý důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty

– Argumentace účastníků řízení

105 Navrhovatelka tvrdí, že Soud nesprávně rozhodl, že Komise u navrhovatelky nevzbudila žádné legitimní očekávání, pokud jde o délku trvání podpory Společenství. Měl totiž za to, že údajná ujištění Komise, přestože uznal, že jsou prokázána, byla v rozporu s ustanoveními použitelnými na dotčenou finanční podporu, zejména co se týče data ukončení této pomoci. Soud vycházel zejména z nesprávného posouzení jak obsahu projektu globální dotace, tak jejích příjemců.

106 V tomto ohledu se Komise omezuje na tvrzení, že posouzení Soudu týkající se charakteristických znaků dotčené pomoci a data jejího ukončení nejsou nesprávná. Zdůrazňuje krom toho, že nikdy neposkytla navrhovatelce konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění, nýbrž že vždy tvrdila, že uznatelnými výdaji jsou výhradně investice do MSP provedené před 31. prosincem 2001.

– Závěry Soudního dvora

107 Úvodem je třeba připomenout, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je, že orgán poskytl konkrétní ujištění, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a že jsou tato ujištění v souladu s použitelnými normami (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. listopadu 2000, Komise v. Hamptaux, C-207/99 P, Recueil, s. I-9485, bod 47).

108 Důvod kasačního opravného prostředku uplatněný navrhovatelkou je přitom založen na argumentech, které, jak vyplývá z bodů 67 až 73 tohoto rozsudku, nejsou opodstatněné. Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, Soud totiž správně rozhodl, že z použitelné právní úpravy vyplývá, že příjemcem dotace byla nikoli navrhovatelka, nýbrž MSP usazené v regionu Basilicata a že v souladu s rozhodnutím o poskytnutí podpory, projektem globální dotace, jakož i dohodou, byl konec lhůty, ve které měly být uskutečněny investice do MSP, stanoven na den 31. prosince 2001.

109 Soud měl tedy v bodě 90 napadeného rozsudku správně za to, že Komise nemohla dát navrhovatelce ujištění, která by jí umožnila určit jiné datum ukončení pomoci, než datum stanovené pravidly, která se na tuto pomoc uplatní, neboť uvedená ujištění by byla s týmiž pravidly v rozporu.

110 Šestý důvod uplatněný navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku tedy není opodstatněný.

K sedmému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu ze zkreslení důkazů a z porušení obecných zásad týkajících se důkazního břemene

– Argumentace účastníků řízení

111 V tomto důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká bodu 91 napadeného rozsudku, navrhovatelka tvrdí, že se ve své žalobě v řízení v prvním stupni dovolávala toho, že z pololetních zpráv předložených monitorovacímu výboru jasně vyplývá, že v průběhu vytváření FRK byla Komise plně informována o průběhu provádění opatření v rámci pomoci, že schválila činnost zprostředkovatelského subjektu a sdílela

jeho výklad týkající se ustanovení použitelných na toto opatření. Soud, bez ohledu na to, že před ním Komise tato tvrzení nezpochybnila, rozhodl, že navrhovatelka neposkytla v tomto ohledu důkazy. Navrhovatelka podle něj zejména neposkytla pololetní zprávy, které by prokazovaly, že k 30. červnu 2001 nebyla provedena žádná finanční operace, ani zprávu týkající se aktualizace ze dne 21. listopadu 2001. Bez těchto dokumentů měl Soud nesprávně za to, že nemohl prokázat pravdivost tvrzení navrhovatelky. Navrhovatelka naproti tomu tvrdí, že nedošlo-li ke zpochybnění jejích tvrzení ze strany Komise, měl je Soud považovat za prokázaná, respektive pokud byly uvedené dokumenty skutečně považovány za nezbytné k vydání rozsudku, příslušelo mu požádat navrhovatelku, aby je předložila.

112 Komise se domnívá, že tento sedmý důvod kasačního opravného prostředku je irelevantní, neboť Soud založil zamítnutí důvodu vycházejícího z porušení zásady ochrany legitimního očekávání na jiných důvodech, než jsou důvody týkající se posouzení uvedených dokumentů. K věci samé tvrdí, že Soud měl správně za to, že nemohl kvůli nedostatku důkazů rozhodnout o otázce, zda monitorovací výbor byl informován o tom, že pomoc ve prospěch MSP nebyla uskutečněna před 31. prosincem 2001. Dokumenty předložené v řízení v prvním stupni skutečně neobsahovaly jasné důkazy k této věci. V důsledku toho Soud s ohledem na protichůdná stanoviska Komise a navrhovatelky správně konstatoval, že nemohl o této otázce rozhodnout.

– Závěry Soudního dvora

113 Navrhovatelka na podporu svého sedmého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího ze zkreslení důkazů a z porušení obecných zásad týkajících se důkazního břemene, předložila čtyři nové dokumenty.

114 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci kasačního opravného prostředku je pravomoc Soudního dvora omezena na přezkum posouzení provedeného Soudem ohledně důvodů, které byly před ním projednány (viz rozsudek ze dne 29. dubna

2004, IPK-München a Komise, C-199/01 P a C-200/01 P, Recueil, s. I-4627, bod 52 a citovaná judikatura). Umožnit účastníku řízení předložit poprvé před Soudním dvorem důkazní prostředek, který nepředložil před Soudem, by znamenalo umožnit mu předložit Soudnímu dvoru, jehož pravomoc v oblasti kasačních opravných prostředků je omezená, širší spor než spor, o němž rozhodoval Soud (rozsudek ze dne 1. února 2007, Sison v. Rada, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 95).

115 Předložení uvedených dokumentů navrhovatelkou nelze tudíž připustit.

116 Krom toho je třeba uvést, že je zajisté pravda, že se tento důvod kasačního opravného prostředku týká předběžného posouzení Soudu, jak tvrdí Komise. V bodech 88 až 92 napadeného rozsudku totiž Soud zamítl žalobní důvod směřující ke zrušení, vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání, když vycházel z jiných důkazů, než z důkazů odvozených z dokumentů, jejichž posouzení provedené Soudem navrhovatelka zpochybňuje.

117 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba zaprvé připomenout, že u žaloby na neplatnost nese ten účastník řízení, který zpochybňuje legalitu aktu, důkazní břemeno spočívající v předložení důkazů, které mohou podložit jeho tvrzení.

118 Krom toho Tribunál podle čl. 66 odst. 2 prvního pododstavce svého jednacího řádu určuje vhodné důkazní prostředky. Jak přitom vyplývá z judikatury Soudního dvora, pouze soud rozhodující ve věci samé může určit, že je nezbytné doplnit informaci, jíž disponuje ve věci, která mu byla předložena, a posoudit důkazy, s výhradou případu zjevného zkreslení uvedených důkazů (viz usnesení ze dne 26. ledna 2005, Euroagri v. Komise, C-153/04 P, body 61a 62). Skutečnost, že Soud nepožádal o dodání určitého dokumentu za účelem jeho zařazení do spisu, není porušením jednacího řádu, nevznesl-li tento požadavek zúčastněný.

119 Zadruhé z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že o zkreslení důkazů se jedná tehdy, pokud, aniž by byly nutně uplatněny nové důkazy, se posouzení existujících důkazů jeví jako zjevně nesprávné (viz rozsudek ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, Sb. rozh. s. I-439, bod 37, jakož v tomto smyslu i rozsudky ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3173, bod 54, jakož i ze dne 18. července 2007, Industrias Químicas del Vallés v. Komise, C-326/05 P, Sb. rozh. s. I-6557, bod 60).

120 V projednávané věci je třeba poukázat na to, že v bodě 91 napadeného rozsudku Soud rozhodl, že z toho důvodu, že nebyly dodány ani pololetní zprávy předložené monitorovacímu výboru, ani zpráva týkající se aktualizace ze dne 21. listopadu 2001, uvedená v protokolu tohoto výboru ze dne 10. prosince 2001, nemohl přezkoumat, zda byl výbor informován o tom, že veškerý kapitál FRK nemohl být investován do MSP před 31. prosincem 2001.

121 V tomto ohledu z bodu 5 uvedeného protokolu vyplývá, že dne 10. prosince 2001 vyjádřil monitorovací výbor své „schválení toho, jak se pokročilo v projektu globální dotace“ a že vzal na vědomí zprávu týkající se aktualizace ze dne 21. listopadu 2001, co se týče vytváření FRK.

122 Soud měl za to, že vzhledem k tomu, že navrhovatelka nepředložila dokumenty, které by umožnily prokázat, že informovala monitorovací výbor o tom, že veškerý vyplacený kapitál nebyl investován do MSP před 31. prosincem 2001, nemohl konstatovat, že Komisi byl skutečně znám průběh provádění pomoci Společenství.

123 Takové posouzení nelze považovat za nesprávné, neboť neexistují-li důkazy, na základě nichž monitorovací výbor mohl vyjádřit svůj souhlas, Soud nemohl konstatovat, že Komise schválila způsob, jímž bylo opatření v rámci dotčené pomoci prováděno.

124 Z toho vyplývá, že sedmý důvod kasačního opravného prostředku, vycházející ze zkreslení důkazů a z porušení obecných zásad týkajících se důkazního břemene, musí být v každém případě považován za neopodstatněný.

K osmému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení judikatury týkající se uplatnění zásady proporcionality v případech snížení finanční podpory

– Argumentace účastníků řízení

125 V osmém důvodu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelka zpochybňuje posouzení, uvedené zejména v bodě 93 napadeného rozsudku, na základě něhož Soud rozhodl s odkazem na výše uvedený rozsudek Nizozemsko v. Komise, že z důvodu nedokončení investic v MSP musela Komise snížit podporu, aniž by zohlednila různé okolnosti uplatňované navrhovatelkou, pokud jde o méně závažnou povahu spáchaného protiprávního jednání. Uvádí, že se tento rozsudek týká rozhodnutí vycházejícího z článku 12 nařízení č. 4254/88, a nikoli z jeho článku 24. Posledně uvedený článek neobsahuje žádný odkaz na „automatický" systém navracení podpor, který Komisi neponechává žádný prostor pro uvážení. Naproti tomu, jak vyplývá z rozsudku Soudu ze dne 11. prosince 2003, Conserve Italia v. Komise (T-306/00, Recueil, s. II-5705, body 135 až 149), Komise měla při určování výše, o jakou by se měla snížit částka původně poskytnuté podpory, přihlédnout k chování příjemců podpory, a zejména k tomu, že nejednali podvodným způsobem.

126 Komise tvrdí, že Soud měl správně za to, že v případě nedodržení jedné z podmínek poskytování podpory Společenství, jako je podmínka týkající se lhůty k provedení uznatelných výdajů, je snížení provedené Komisí pouhou finanční opravou, nezávislou na jakémkoli zohlednění zavinění nebo případného pokusu o podvod ze strany příjemců podpor. Soud tudíž podle ní neporušil judikaturu týkající se zásady proporcionality, když rozhodl, že Komise nedisponuje žádným prostorem pro uvážení, pokud jde o snížení výše původně poskytnuté podpory.

– Závěry Soudního dvora

127 V bodě 93 napadeného rozsudku Soud rozhodl, že Komise nedisponovala žádným prostorem pro uvážení, pokud jde o důsledky, které lze vyvodit ze skutečnosti, že ke dni 31. prosince 2001 nebyla část kapitálu vyplaceného FRK investována do MSP. Odkazoval v tomto ohledu na body 22, 23 a 47 výše uvedeného rozsudku Nizozemsko v. Komise.

128 Jak uvedla navrhovatelka, posledně uvedený rozsudek se týká rozhodnutí Komise přijatého na základě článku 12 nařízení č. 4254/88, který zavádí přechodné ustanovení, jež stanoví lhůtu pro uskutečnění investic a ukládá povinnost navrátit nevyužité fondy. Sporné rozhodnutí je naproti tomu založeno na článku 24 nařízení č. 4253/88, který přiznává Komisi pravomoc snížit finanční podporu, pokud bylo opatření provedeno nesprávně a neodůvodňuje-li poskytnutí podpory v plné výši. Mezi nesrovnalosti při provádění podpor, uvedené v tomto článku 24, je třeba řadit i nedodržení termínu ukončení pomoci Společenství.

129 Jak uvedla generální advokátka v bodě 208 svého stanoviska, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že Komise při přijímání rozhodnutí založeného na uvedeném článku 24 není povinna požadovat vrácení finanční pomoci v plné výši, ale může určit, jaká část pomoci jí musí být vrácena. Tuto pravomoc však musí vykonávat v souladu se zásadou proporcionality tak, aby dotace požadované zpět nebyly v nepoměru k nesrovnalostem, ke kterým došlo (viz rozsudek ze dne 19. ledna 2006, Comunità montana della Valnerina v. Komise, C-240/03 P, Sb. rozh. s. I-731, bod 140).

130 Z toho plyne, že výklad Soudu týkající se uplatnění zásady proporcionality je v projednávané věci nesprávný.

131 Takové nesprávné právní posouzení nemůže nicméně v projednávaném případě vést ke zrušení napadeného rozsudku, neboť navrhovatelka před soudem rozhodujícím ve věci samé neuplatnila žádnou skutečnost, na základě které by bylo možné mít za to, že v rozsahu, v němž se sporné rozhodnutí týká snížení původně poskytnuté finanční podpory o její téměř plnou výši, nezohledňuje skutečnosti, které by mohly odůvodnit snížení částky, o kterou byla Komisí snížena původně poskytnutá pomoc.

132 Navrhovatelka na podporu svého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení zásady proporcionality, uvádí, že nedostatečné investice do MSP ze strany FRK jsou důsledkem nesprávného výkladu použitelných pravidel, a nikoli podvodu na újmu Společenství.

133 Taková okolnost sama o sobě neodůvodňuje, že by částka, o kterou byla podpora snížena, měla být nižší než částka, o níž rozhodla Komise.

134 Podvod je totiž sice důvodem k tomu, aby bylo snížení částky původně poskytnuté podpory výraznější, avšak skutečnost, že k podvodu nedošlo, nemůže odůvodnit zachování dotací, které nejsou používány v souladu s použitelnými pravidly.

135 Důvod kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení zásady proporcionality, je tedy třeba zamítnout, jelikož soud rozhodující ve věci samé měl správně za to, že okolnosti, kterých se dovolávala navrhovatelka neodůvodňují snížení částky, o kterou byla Komisí snížena podpora.

K části napadeného rozsudku týkající se návrhu na náhradu škody

K důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nedostatku odůvodnění a nesprávného právního posouzení

– Argumentace účastníků řízení

136 Navrhovatelka tvrdí, že v reakci na její návrh na náhradu škody založený na protiprávnosti sporného rozhodnutí se Soud omezil na tvrzení, že vzhledem k tomu, že takovou protiprávnost nekonstatoval, nebyla splněna jedna z nezbytných podmínek k uznání nároku na náhradu škody. Soud se tedy nevyslovil k ostatním podmínkám týkajícím se konstatování mimosmluvní odpovědnosti a rovněž neodůvodnil zamítnutí návrhu týkajícího se nemajetkové újmy. Nevyslovil se ani k argumentům navrhovatelky k odpovědnosti za legální akt, vyplývající zejména z jednání Komise během monitorování, které jí způsobilo neobvyklou a zvláštní újmu.

137 Komise má za to, že Soud tím, že konstatoval nesplnění jedné ze tří nezbytných podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie, byl zcela oprávněn nepokračovat v přezkumu dalších dvou podmínek. Krom toho uvádí, že argumentace navrhovatelky týkající se odpovědnosti za legální akt ve skutečnosti vychází z údajně protiprávního jednání orgánu a musí být tedy odmítnuta. Mimoto vzhledem k tomu, že zprostředkovatelskému subjektu byly známy podmínky poskytování podpory EFRR, nebyl vystaven neobvyklému hospodářskému riziku, jež by bylo vyšší, než riziko, které je obvykle spojeno s činnostmi FRK v rámci globálních dotací.

– Závěry Soudního dvora

138 V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že jak bylo zdůrazněno v napadeném rozsudku, podle ustálené judikatury Soudního dvora je vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie ve smyslu druhého pododstavce článku 340 SFEU vázán na současném splnění tří podmínek týkajících se protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné škody a příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a uplatňovanou škodou (viz zejména rozsudky ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, Recueil, s. I-5251, bod 11, jakož i ze dne 29. dubna 2004, Bouma a Beusmans v. Rada a Komise, C-162/01 P a C-163/01 P, Recueil, s. I-4509, bod 43).

139 Co se týče posouzení Soudu ohledně návrhu na určení odpovědnosti za zaviněné protiprávní jednání předloženého navrhovatelkou, je třeba uvést, že Soud správně a s dostatečným odůvodněním vyloučil, že Komise mohla zavdat příčinu ke vzniku odpovědnosti Unie tím, že přijala sporné rozhodnutí, neboť uvedené rozhodnutí není nijak protiprávní a tudíž jedna z nezbytných podmínek pro uplatnění této odpovědnosti nebyla splněna.

140 V řízení v prvním stupni navrhovatelka rovněž uplatňovala objektivní odpovědnost Unie, když tvrdila, že jí byla způsobena újma tím, že Komise při monitorování neprovedla žádnou kontrolu, ani ověření způsobu, jakým bylo prováděno dotčené opatření.

141 Nicméně, aniž by bylo třeba, aby se Soudní dvůr vyslovoval k možnosti vzniku odpovědnosti Unie za škodu způsobenou legálním aktem za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci, postačí konstatovat, že Soud mohl, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, tento žalobní důvod zamítnout, neboť majetková a nemajetková újma uplatňovaná navrhovatelkou každopádně není nijak neobvyklá či zvláštní. Případné hospodářské ztráty, za předpokladu, že k nim došlo, jakož i údajný zásah do dobrého jména navrhovatelky, představují totiž důsledky, které může každý

informovaný subjekt očekávat, je-li na základě článku 24 nařízení č. 4253/88 přijato rozhodnutí o snížení částky původně poskytnuté podpory.

142 Napadený rozsudek není tedy v rozsahu, v němž vyloučil mimosmluvní odpovědnost Unie, stižen nesprávným právním posouzením a tento důvod kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout.

143 Z výše uvedeného vyplývá, že žádnému z důvodů uplatněných navrhovatelkou na podporu jejího kasačního opravného prostředku nelze vyhovět a je tudíž třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

144 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Sviluppo Italia Basilicata SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.